Acatistul Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora, Nimfodora

(s.v. 10 septembrie / s.n. 23 septembrie)

Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora (s.v. 10 septembrie / s.n. 23 septembrie):

https://www.academia.edu/44154298/Sfintele_muceni%C8%9Be_Minodora_Mitrodora_%C8%99i_Nimfodora_10_septembrie_

https://archive.org/details/sf.-minodora-mitrodora-si-nimfodora

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-minodora-mitrodora-si-nimfodora-250461720/250461720

***

Materiale despre Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-Minodora,-Mitrodora-%C8%99i-Nimfodora-(10-sept)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Minodora%2C+Mitrodora+%C8%99i+Nimfodora

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Mitrodora

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta

este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zic Condacele şi Icoasele:

Condacul 1
Toată limba să mişte către lauda fecioarelor celor înţelepte, care întocmai cu numărul Treimii şi tot graiul omenesc cântări să le alcătuiască, că acestea de lume s-au osebit şi pentru Hristos au pătimit, neţinând seama de cele trecătoare, şi toată bogăţia pământească defăimând, numai pe cea cerească au căutat, pentru aceasta şi noi le cântăm: ***Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!***

Icosul 1
Fiind născute în cetatea Vitiniei şi după trup surori, fiind cu mare osârdie aţi dorit a vă face surori şi după duh, căci cu suflet aţi ales a sluji lui Dumnezeu, pentru care noi vă lăudăm cu cântări aşa:
Bucuraţi-vă, că din părinţi bine credincioşi aţi răsărit;
Bucuraţi-vă, că cetatea Vitiniei văzându-vă se veselea;
Bucuraţi-vă, că idolii în faţa voastră se ruşinau;
Bucuraţi-vă, că spre toţi cu blândeţe priveaţi;
Bucuraţi-vă, că după putere milostenie şi fapte bune făceaţi;
Bucuraţi-vă, că în casa părintească, în cămările voastre singuratice vă plăcea să staţi;
Bucuraţi-vă, că dorinţa arzătoare de singurătate prindea rădăcini în sufletele voastre;
Bucuraţi-vă, că la această dorinţă a sufletului nu aţi stat nepăsătoare;
Bucuraţi-vă, fericitelor de fapte bune lucrătoare;
Bucuraţi-vă, că răbdarea v-a suit la trei înălţimi;
Bucuraţi-vă, că limpede vedeaţi faţa Sfintei Treimi;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 2-lea
Dorind ca mai mult să slujiţi lui Dumnezeu şi cu sufletele mai aproape de cele cereşti să fiţi, v-aţi retras la loc de cinste pe un deal înalt şi pustiu, care era aproape de apele cele calde ale Pitiei ca la două stadii, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 2 -lea
Văzându-vă în liniştea cea mult dorită a pustiei, spre nevoinţele cele pustniceşti v-aţi dedat, cu postul, cu privegherea şi cu neîncetata rugăciune împodobindu-vă sufletele, pentru care cântări de laudă vă aducem zicând:
Bucuraţi-vă, priveghetorilor care aţi cătat noaptea la rugăciune;
Bucuraţi-vă, că una pe alta v-aţi îndemnat la fapte bune;
Bucuraţi-vă, că ochii voştri erau nesecaţi de lacrimi;
Bucuraţi-vă, că trupul cu postul îndelungat l-aţi chinuit;

Bucuraţi-vă, că trupul de post slăbind, frumuseţea feţei nu s-a veştejit, ci mai tare a înflorit;
Bucuraţi-vă, că din roadele rugăciunii v-aţi învrednicit a gusta;
Bucuraţi-vă, că de cele pământeşti v-aţi dezlipit;
Bucuraţi-vă, că numai spre cele cereşti aţi privit;
Bucuraţi-vă, că statornice în fapte bune aţi rămas;
Bucuraţi-vă, că prin statornicia în faptele bune, sufletele v-aţi curăţit;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 3-lea

Văzând pizmăreţul diavol, mulţimea faptelor voastre bune, a vrut să vă piardă, şi punând gând rău în inima boierului Fronton care stăpânea acele ţinuturi, în timpul împăratului Maximian, v-a tras spre judecată dorind a vă supune să jertfiţi idolilor, iar noi pentru curăţia voastră vă cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Poruncind boierul cel păgân să vă prindă şi în faţa lui să vă aducă, blândelor mieluşele, care de fiarele pustiei n-aţi fost niciodată vătămate, oamenii cei răi şi cu nărav de fiare v-au prins şi v-au tras în faţa judecătorului păgân, pentru care noi vă cântăm aşa:
Bucuraţi-vă, că văzând pe păgânii care vă trăgeau fără milă nu v-aţi înfricoşat;
Bucuraţi-vă, că pe cărarea ce duce spre mucenicie cu bucurie aţi plecat;
Bucuraţi-vă, că în ajutorul lui Dumnezeu aţi năzuit;
Bucuraţi-vă, căci cu rugăciunea v-aţi întărit;
Bucuraţi-vă, cele asemenea cu mieluşeii care merg spre jertfă fără glas;
Bucuraţi-vă, că nestrămutate în credinţă aţi rămas;
Bucuraţi-vă, că drumul acesta vi se părea lin şi frumos;
Bucuraţi-vă, că năzuinţa voastră era spre Mirele Hristos;
Bucuraţi-vă, că asemeni îngerilor spre slujbă mergeaţi;
Bucuraţi-vă, că păzitorii, văzându-vă aşa de liniştite, erau înspăimântaţi;
Bucuraţi-vă, că asemeni unor albine pline de mierea faptelor bune eraţi;
Bucuraţi-vă, că spre stupul ceresc al mucenicilor doreaţi mai curând să mergeţi;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 4-lea

Văzându-vă păgânul Fronton stând în faţa sa, şi minunându-se de tinereţea şi frumuseţea voastră, dorea să vă plece pe voi a aduce jertfe idolilor, dar nimic sporind, ci şi mai rău mâniindu-se şi pornindu-se asupra voastră, căuta să vă piardă, iar noi, pentru tăria voastră în credinţă, cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Luptându-se Fronton pe toate căile a vă atrage spre idolii săi cei neputincioşi, a început a vă momi cu bogăţiile, cu cinstea boierească, cu însoţirea după tineri de neam mare şi slăvit, dar voi curatelor fecioare, pe toate le-aţi socotit gunoaie şi deşertăciuni, iar noi vă cântăm aşa:
Bucuraţi-vă, că boierul căutând să vă schimbe gândul cel bun, nimic nu sporea;
Bucuraţi-vă, că văzându-şi neizbânda mai rău se înfuria;
Bucuraţi-vă, mieluşelelor, că văzându-le neputinţa, mai mult vă întăreaţi;
Bucuraţi-vă, căci creştinii care vă priveau, mult se veseleau;
Bucuraţi-vă, că feţele voastre străluceau de frumuseţe îngerească;
Bucuraţi-vă, flori pustniceşti;
Bucuraţi-vă, crini cereşti;
Bucuraţi-vă, asemeni ghiocelului smerite;
Bucuraţi-vă, asemeni trandafirului în fapte bune înflorite;
Bucuraţi-vă, asemeni reginei nopţii înmiresmate;
Bucuraţi-vă, că virtuţile cele bune în voi s-au strâns toate;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 5-lea

Înfuriindu-se boierul asupra Minodorei care era cea mai mare şi mai aprigă în credinţă, a poruncit să depărteze pe cele două surori mai mici, iar pe ea să o dezbrace şi să o dea spre muncire, însă ea cu bucurie a primit cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Asemenea Mirelui tău ceresc pe Golgota, ai fost dezbrăcată de toate hainele şi dusă spre locul de muncire, însă tu, netemându-te ai zis: pentru ce nu vă grăbiţi a ne trimite mai curând în cereasca Împărăţie? Bate, taie, arde, zdrobeşte mădularele noastre, căci noi suntem gata a pătimi pentru Hristos, pentru care şi noi cu bucurie cântăm:
Bucură-te, Minodora cea mai mare dintre surori;
Bucură-te, că mucenicia cu tine a început;
Bucură-te, că patru oameni, vreme de două ceasuri te-au bătut;
Bucură-te, că în credinţă tu n-ai slăbit;
Bucurate, că tiranii mult te-au chinuit;
Bucură-te, că mădularele tale din cap până la picioare ţi-au zdrobit;
Bucură-te, că cei din faţă de milă plângeau;
Bucură-te, că Fronton mai tare se îndârjea;
Bucură-te, că simţindu-ţi sfârşitul aproape, în taină te rugai;
Bucură-te, căci cu sufletul sus fiind, strigătele de ademenire ale păgânului nici nu le auzeai;

Bucură-te, că din adâncul inimii ai strigat: “Doamne Iisuse Hristoase, veselia mea şi dragostea inimii mele, la tine pun nădejdea mea şi te rog în pace primeşte sufletul meu;
Bucură-te, că acestea zicându-le ţi-ai dat duhul şi ai mers la iubitul tău Mire, înfrumuseţată cu rănile ca nişte podoabe de mult preţ;
Bucură-te, Minodora mult pătimitoare!

Condacul al 6-lea
După patru zile aducând pe Mitrodora şi pe Nimfodora înaintea sa la judecată, au adus lângă picioarele lor trupul cel mort al scumpei lor surioare, care zăcea gol şi neacoperit cu nimica, crezând păgânul că dacă vor vedea mulţimea rănilor, îşi vor schimba gândul cel bun, dar ele mai mult se întăreau cu Duhul, dorind să ajungă şi ele mai curând în veselia cea cerească şi să cânte împreună cu sora lor Minodora: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
Văzând muncitorul că nici trupul mort al surioarei lor, nici vorbele lui cele amăgitoare nu pot să întoarcă gândul cel bun al tinerelor fecioare, ci acestea mai tare se întăreau cu duhul, a poruncit muncitorul să o ia pe Mitrodora, şi dezbrăcând-o de hainele sale, s-o lege de un stâlp de lemn, apoi să- i ardă cu făclii tot trupul, ceea ce Mitrodora primi cu bucurie, iar noi cântări de laudă îi aducem aşa:
Bucură-te, Mitrodora că văzând trupul cel gol şi plin de răni nu te-ai înfricoşat;
Bucură-te, că spre muncire cu bucurie ai plecat;
Bucură-te, că tiranii de un stâlp de lemn te-au legat;
Bucură-te, căci cu făclii aprinse tot trupul ţi l-au pârjolit;
Bucură-te, că tiranul nici prin aceasta nu te-a putut întoarce de la fapta cea bună;
Bucură-te, că ochii spre ceruri mereu îi ridicai;
Bucură-te, că numai spre Hristos năzuiai;
Bucură-te, că arsă ai fost cu făclii ca la două ceasuri;
Bucură-te, că după aceea, arsă ca un cărbune fiind, te-au luat de pe lemn şi au poruncit să fii bătută cu beţe de fier;
Bucură-te, că dureri amare ai suferit;
Bucură-te, că prin bătaie toate mădularele ţi-au strunjit;
Bucură-te, că strigând către Domnul, ţi-ai dat în mâinile Lui sfântul tău suflet;
Bucură-te, Mitrodora mult pătimitoare!

Condacul al 7-lea
Pornindu-se muncitorul cu linguşiri spre Nimfodora, socotea că pentru frăgezimea vârstei o va îndupleca spre închinarea la idoli, dar a rămas ruşinat de tăria credinţei muceniţei, iar noi împreună cu dânsa cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Mâniindu-se păgânul pentru neizbândă, a poruncit muncitorilor ca şi pe aceasta să o dezbrace, apoi să o spânzure şi cu unghii de fier, să-i strunjească trupul. Auzind fericita muceniţă cu bucurie a plecat spre munci şi nici un lucru de nerăbdare n-a arătat, nici a strigat, nici a suspinat, ci numai în sus ridicându-şi ochii, buzele sale spre rugăciune le mişca, pentru care răbdare a ei strigăm:
Bucură-te, că ai fost fragedă cu vârsta, dar vârstnică cu bărbăţia;
Bucură-te, că prin aceasta ai câştigat Împărăţia;
Bucură-te, că gândul tău cel bun cu nimic nu ţi l-a putut schimba;
Bucură-te, că de pătimirea ta şi îngerii se mirau;
Bucură-te, că păgânul şi în timpul muncirii, căuta să te amăgească;
Bucură-te, că acesta nimic n-s putut să sporească;
Bucură-te, că altă pătimire pentru tine se pregătea;
Bucură-te, că de pe stâlp au poruncit să te ia;
Bucură-te, căci cu beţe de fier au poruncit să fii bătută;
Bucură-te, că tiranii fără milă asupra ta se năpustiră;
Bucură-te, că şi aceasta fără cârtire ai răbdat;
Bucură-te, că din aceasta fără osândă ai răbdat;
Bucură-te, că din aceasta moartea vremelnică ţi-ai dobândit;
Bucură-te, că Hristos în ceruri te-a primit şi cu cunună cerească te-a împodobit;
Bucură-te, Nimfodora mult pătimitoare!

Condacul al 8-lea

Văzând tiranii trupurile voastre mult chinuite, se spăimântau de mulţimea răbdării voastre şi nu pricepeau cum nişte tinere atât de firave au putut răbda atâtea munci, iar noi cântăm împreună cu muceniţele, Celui ce le-a întărit: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Dorind a vedea frumuseţea ta cea neasemănată Hristoase, muceniţele cele rănite de dragostea ta prea dulce, Cuvinte cel fără de început, vitejeşte au răbdat amărăciunea chinurilor, iar noi le cântăm aşa:
Bucuraţi-vă, purtătoarelor de munci neînfricate;
Bucuraţi-vă, căci cu cugetul aţi privit numai spre faţa cea prea luminată a Mirelui;
Bucură-te, Minodora, că sfărâmările fluierelor vitejeşte le-ai răbdat şi cununi de biruinţă ai câştigat;
Bucură-te, Mitrodora, că spânzurându-te pe lemn, ai răbdat munca focului şi jăratecul rătăcirii cu roua dragostei lui Hristos l-ai stins;
Bucură-te, Nimfodora care zgârierile cele cumplite ai răbdat şi slava cerească ai câştigat;
Bucuraţi-vă, odrasle bine credincioase;

Bucuraţi-vă, tinere înţelepte şi prea frumoase;
Bucuraţi-vă, lauda Vitiniei;
Bucuraţi-vă, slava creştinilor;
Bucuraţi-vă, întărirea bisericilor;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 9-lea

Ca nişte crini au răsărit în mijlocul mucenicilor fecioarele cele pururea pomenite şi au umplut de miros bun Biserica cu darul Duhului prin mulţimea chinurilor cele de multe feluri, iar noi cu bucurie le cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Fiind aprinse de dragostea Ziditorului, aţi potolit boldurile şarpelui, săvârşind lupte bărbăteşti în trupuri femeieşti, pentru aceea v-aţi încununat cu cununi dumnezeieşti, iar noi, cei săraci în fapte bune, vă lăudăm aşa:
Bucuraţi-vă, că luptându-vă cu vrăjmaşii cei nevăzuţi, aţi biruit cu trupul pe cei fără de trup;
Bucuraţi-vă, cugetătoarelor de Dumnezeu fecioare;
Bucuraţi-vă, cele împodobite cu rănile muceniciei;
Bucuraţi-vă, cele împiestrite cu frumuseţea chinurilor;
Bucuraţi-vă, mieluşele fără de răutate;
Bucuraţi-vă, că aţi stat înaintea tiranilor, ca între nişte lupi sălbatici;
Bucuraţi-vă, că v-aţi împletit cununi neveştejite;
Bucuraţi-vă, că aţi dobândit dumnezeiasca mărire;
Bucuraţi-vă, că înaintea Stăpânului aţi căpătat îndrăznire;
Bucuraţi-vă, că prin voi şi noi nădăjduim mântuire;
Bucuraţi-vă, că pe voi înaintea lui Hristos, vă rugăm să ne fiţi mijlocitoare;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 10-lea

Păgânul muncitor, nefiindu-i de ajuns că v-a muncit în viaţă, cu mânie s-a pornit asupra trupurilor voastre neînsufleţite, poruncind să fie date focului, ca să nu mai rămână nici o mângâiere creştinilor, ci toată urma voastră să o piardă, iar noi cântăm lui Hristos, celui ce v-a păzit pe voi: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Pregătind păgânii focul, ca să ardă trupurile sfintelor, alt foc cu tunet din cer s-a pogorât şi întru clipeala ochiului pe Fronton şi pe muncitori i-a ars, iar peste focul cel aprins de ei o ploaie mare s-a revărsat încât s-a stins spre bucuria creştinilor, iar noi pentru această biruinţă cântăm:

Bucuraţi-vă, că şi după moarte păgânul asupra voastră a dorit să se răzbune;
Bucuraţi-vă, că în foc a poruncit a vă pune;
Bucuraţi-vă, că cerescul Mire, trupurile voastre spre alte munci nu le-a lăsat;
Bucuraţi-vă, că Acesta foc din cer peste păgâni a dat;
Bucuraţi-vă, că focul pe toţi i-a mistuit;
Bucuraţi-vă, că aceştia plată pentru faptele lor şi-au primit;
Bucuraţi-vă, că focul cel pregătit pentru voi, prin ploaie s-a stins;
Bucuraţi-vă, că multă bucurie creştinilor s-a făcut;
Bucuraţi-vă, căci credincioşii au luat trupurile voastre nevătămate de foc.
Bucuraţi-vă, că la loc de cinste le-au îngropat;
Bucuraţi-vă, căci cu mare evlavie lor s-au închinat;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 11-lea

Luând creştinii trupurile voastre cele mult osândite de mulţimea chinurilor, le-au îngropat într-un mormânt, şi precum în viaţă surori nedespărţite atât după trup cât şi după duh aţi fost, aşa şi în mormânt nedespărţite aţi rămas, iar în cereasca Împărăţie tot împreună v-aţi bucurat, pentru care şi noi împreună cu voi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

După ce creştinii au îngropat Sfintele moaşte, peste cinstitul vostru mormânt au zidit o frumoasă biserică, pentru care şi noi cu bucurie strigăm:
Bucuraţi-vă, că un singur mormânt pe toate trei v-a încăput;
Bucuraţi-vă, că şi în viaţă şi în veşnicie aţi fost nedespărţite;
Bucuraţi-vă, că darul tămăduirilor atât în viaţă cât şi după moarte aţi primit;
Bucuraţi-vă, că darul Duhului Sfânt în voi a fost sălăşluit;
Bucuraţi-vă, că la buchetul mucenicilor încă trei flori s-au adăugat;
Bucuraţi-vă, căci creştinii cu multă bucurie vă prăznuiesc;
Bucuraţi-vă, că în ziua pomenirii voastre, la mormânt mulţi bolnavi se tămăduiesc,
Bucuraţi-vă, că din mormântul vostru miresme se răspândesc;
Bucuraţi-vă, că prin muncile trecătoare, aţi câştigat viaţa nepieritoare;
Bucuraţi-vă, căci prin chinuri cu Hristos v-aţi unit;
Bucuraţi-vă, căci cu aceasta veţi vieţui nedespărţit;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 12-lea

Înfrumuseţatu-v-aţi fecioarelor şi luminat v-aţi mărit, cu totul iubind pe Cuvântul cel Preaslăvit, de a cărui dragoste fiind rănite, cu vitejie aţi răbdat mulţimea chinurilor cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Lăudăm nevoinţele voastre, Sfintelor fecioare: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, şi slăvim pe Dumnezeu, care v-a învrednicit acestui mare dar şi năzuim la mijlocirile voastre cele către Dumnezeu, pentru care vă lăudăm:
Bucuraţi-vă, că acum locuiţi la înălţime;
Bucuraţi-vă, că în lume săvârşiţi minuni multe;
Bucuraţi-vă, că staţi între cetele mărite;
Bucuraţi-vă, că prin voi Hristos milă ne trimite;
Bucurati-vă, că vedeţi faţa Ziditorului a toate;
Bucuraţi-vă, că vă rugaţi Lui, din nevoi a ne scoate;
Bucuraţi-vă, că aveţi trecere pentru noi către Domnul;
Bucuraţi-vă, că El ascultă rugăciunile voastre pentru tot omul;
Bucuraţi-vă, că sunteţi nouă ajutor întru primejdii;
Bucuraţi-vă, că pe voi vă avem stâlp al nădejdii;
Bucuraţi-vă, că sunteţi calde mijlocitoare celor ce poartă numele vostru;
Bucuraţi-vă, mari apărătoare ale celor ce vă cinstesc pe voi;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)
O, prea lăudatelor muceniţe: Minodora, Mitrodora, Nimfodora, cele întocmai cu numărul Treimii mijlociţi înaintea Tronului ceresc, să fim izbăviţi de ispite, de necazuri, de boli şi de toate relele întâmplări, ca să cântăm împreună cu voi: ***Aliluia!***

Apoi iarăşi se zice:

Icosul 1
Fiind născute în cetatea Vitiniei şi după trup surori, fiind cu mare osârdie aţi dorit a vă face surori şi după duh, căci cu suflet aţi ales a sluji lui Dumnezeu, pentru care noi vă lăudăm cu cântări aşa:
Bucuraţi-vă, că din părinţi bine credincioşi aţi răsărit;
Bucuraţi-vă, că cetatea Vitiniei văzându-vă se veselea;
Bucuraţi-vă, că idolii în faţa voastră se ruşinau;
Bucuraţi-vă, că spre toţi cu blândeţe priveaţi;
Bucuraţi-vă, că după putere milostenie şi fapte bune făceaţi;
Bucuraţi-vă, că în casa părintească, în cămările voastre singuratice vă plăcea să staţi;

Bucuraţi-vă, că dorinţa arzătoare de singurătate prindea rădăcini în sufletele voastre;
Bucuraţi-vă, că la această dorinţă a sufletului nu aţi stat nepăsătoare;
Bucuraţi-vă, fericitelor de fapte bune lucrătoare;
Bucuraţi-vă, că răbdarea v-a suit la trei înălţimi;
Bucuraţi-vă, că limpede vedeaţi faţa Sfintei Treimi;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul 1

Toată limba să mişte către lauda fecioarelor celor înţelepte, care întocmai cu numărul Treimii şi tot graiul omenesc cântări să le alcătuiască, că acestea de lume s-au osebit şi pentru Hristos au pătimit, neţinând seama de cele trecătoare, şi toată bogăţia pământească defăimând, numai pe cea cerească au căutat, pentru aceasta şi noi le cântăm: ***Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!***

Sinaxar - Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora - 10 septembrie

https://www.trinitas.tv/sfintele-mucenite-minodora-mitrodora-si-nimfodora-10-septembrie/

***

Sfintele Minodora, Mitrodora și Nimfodora sunt trei surori care au fost mart-irizate pentru că nu au renunțat la credința lor creștină.

Minodora, Mitrodora și Nimfodora s-au născut în Bitinia. Erau creștine și își trăiau viața în simplitate. În perioada în care au trăit ele creștinismul era o reli-gie interzisă în Imperiul roman, astfel încât creștinii își trăiau credința în ascuns. Atunci când erau vădiți însă, nu pregetau să-L mărturisească pe Hristos Domnul în fața autorităților.

Cele trei surori au părăsit locurile natale și s-au mutat în apropierea cetății Pit-hia, nu departe de niște izvoare termale. Au fost denunțate autorităților ca fiind creștine, ceea ce a dus la arestarea lor.

Au fost supuse nenumăratelor torturi menite să le facă să renunțe la creștinism. Păgânii le-ar fi eliberat de îndată dacă ele ar fi fost de acord să jertfească ido-lilor. Ei cereau această probă a fidelității față de zeii păgâni pentru că vedeau în acest gest un gest de fidelitate față de Patria, față de imperiu. Oricine nu se în-china

zeilor patriei era acuzat de ateism, de faptul că mânie zeii și aduc asupra întregii comunități urgia lor.

Cele trei fecioare nu au renunțat la crezul lor. Există un singur Dumnezeu în treime, lui singur se cuvine închinarea și inima noastră, El și-a făcut cunoscută voia și planul în persoana Mântuitorului Hristos, Unul din Treime, Dumnezeu adevărat și Om adevărat.

Cea dintâi care a fost ucisă a fost sora cea mare Minodora. Păgânii au crezut că vederea trupului mort al surorii lor celei mari le vor determina să se înfricoșeze și să se lepede. Nu a fost așa. Au stat ferme în credința și mărturisirea lor. Au fost și ele ucise.

Pe mărturii ca ale lor s-a așezat creștinismul, iar păgânismul s-a năruit.

Unii cercetători au identificat acele băi termale cu cele din Drepanon-Heleno-polis din Bitinia. În perioada păgână deasupra băilor străjuia Hercule alături de el fiind trei nimfe.

După ce imperiul a devenit creștin, statuile păgâne au fost înlăturate. Ocrotitoa-rele izvoarelor au devenit cele trei fecioare creștine Minodora, Mitrodora și Nimfodora.